

Kan en moet regering noodopvang voor migranten in Maximiliaanpark vermijden?

Transitmigranten moeten weg vóór de winter

Opvang geven of oppakken en terugsturen? De transitmigranten verdelen de politiek. De eerste vorst wordt de test. 'Tijd voor realpolitik', zegt Johan Leman.

VAN ONZE REDACTRICE
EVELINE VERGAUWEN

BRUSSEL | De politiecontroles in het Brusselse Noordstation en het Maximiliaanpark werken, zegt minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon (N-VA). 'Ik denk dat er een afschrikkingseffect optreedt', klonk het gisteren op de radio. Het aantal migranten is volgens Jambon en vzw Humain sterk verminderd. Hij is tevreden.

De voorbije weken verbleven elke dag zeventienvijfduizend

naamde 'transitmigranten' in het park en in het station. Mensen op weg naar een ander land, in dit geval Groot-Brittannië. Vaak jonge mannen, maar ook kinderen en gezinnen. 'Transitmigranten', zo worden de Afrikanen uit Sub-Sahara-Afrika die hun land ontvlucht zijn, nu genoemd. En niet 'vluchtelingen', zoals de Syriërs en Irakezen die in 2015 het park bevulden. Die woorden maken niet alleen in de hoofden van mensen, maar ook voor het beleid een wereld van verschil. Wie hier geen asiël aanvraagt, heeft nergens recht op: geen bed, bad of brood. En dus hokken de migranten samen in het park, waar burgers en ngo's hen wel helpen.

Het Maximiliaanpark is opnieuw een uitdaging voor het migratiebeleid van de regering-Michel. Nu luidt de lijn van staatssecretaris voor Asiël en Migratie Theo Francken (N-VA): geen op-

vang, om een aanzuigeffect te vermijden. Niemand wil een tweede Calais zien verrijzen in Brussel. Alleen minderjarigen, families met kinderen en zwangere vrouwen kunnen bij vzw Samusocial naar de nachtopvang.

'Dispersez-vous'

Maar of dat beleid 'menschelijk' genoeg is? Daarover lopen de meningen uiteen. Groen-parlementslid Wouter De Vriendt pleit voor tijdelijke noodopvang voor de migranten. 'Het gaat om mensenrechten. Maar het moet tijdelijk zijn. Je moet de mensen goed informeren, in hun eigen taal. Als ze daarna nog steeds geen asiël aanvragen, is de enige optie terugkeer.'

CD&V-Kamerlid Nahima Lanjri erkent dat het een moeilijk debat is. 'We moeten geen transit-hotel starten', vindt ze. 'Maar het zijn wel mensen. We moeten zeker

de ngo's ondersteunen die de migranten helpen, en niet zoals nu onze handen ervan afhouden. Ik ben in het park en het station geweest. De politie zei: "Dispersez-vous". De aanpak mag niet zijn: "We zien ze niet meer, dus het is geen probleem". Niet iedereen wil naar het Verenigd Koninkrijk. Sommigen zijn bang. We moeten hen overtuigen om hier een asiël-aanvraag te doen.'

Het beleid van Francken zal hoe dan ook onder druk komen te

'De aanpak mag niet zijn: "We zien ze niet meer, dus het is geen probleem". Het gaat om mensen'

NAHIMA LANJRI
Kamerlid CD&V

staan, denkt Johan Leman, voorzitter van de Molenbeekse vzw De Foyer. 'De winter komt eraan, en niet iedereen kan zomaar teruggestuurd worden. Dan zal je vroeg of laat toch opvang moeten creëren. Wat is het alternatief? Dat mensen in krottige kamertjes verblijven, zoals in Molenbeek gebeurt. Willen we dat? Het is tijd voor realpolitik.' Leman vindt dat de overheid een gebouw in beheer van enkele vzw's moet geven. 'Zo schep je geen precedent, maar vermijd je maffieuzen toestanden, en blijf je menselijk.'

Francken en Jambon hebben hooguit twee maanden voor de eerste nachtvorst. Daarna moeten de migranten érgens naartoe: in gesloten centra of terug naar het thuisland. Anders dringt minimaal wil Calais-bis, maar net zoals niemand een dode op zijn geweten wil.